Dosar nr. 4r-4018/25 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
PIGD nr. 4-24090476-02-4r-15102025 Judecător: Ana Costiuc

D E C I Z I E

23 decembrie 2025 mun. Chișinău
Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecătorul Bulhac Ion
Judecători Pîslariuc Vitalie și Mămăligă Natalia

examinând în şedinţă de judecată, *fără participarea părţilor*, recursul declarat de contravenientul Borta Valeriu, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 2 mai 2025, pronunțată în cauza contravențională intentată în privința lui Borta Valeriu, în temeiul art. 233 alin.(1) din Codul contravențional.

Procedura de înștiințare a părților a fost respectată.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

A C O N S T A T A T:

Soluția și argumentele instanței de fond:

La 05.08.2024, de către agentul constatator Bujor Valeriu, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr.410753, prin care lui Borta Valeriu i se incriminează comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin.(1) din Codul contravențional.

Potrivit procesului verbal cu privire la contravenţie, Borta Valeriu, la 5 august 2024, ora 04:30, aflându-se în or. Ialoveni, str. *****, conducea mijlocul de transport de model Opel cu n/î *****, sub influența alcoolului ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de Lege dacă fapta nu constituie infracțiune, astfel ignorând prevederile pct.14 lit. a) al Regulamentului circulației rutiere.

La 09.08.2024, în temeiul art. 395 alin.(1) Cod contravenţional, cauza contravențională intentată în privința lui Borta Valeriu, împreună cu demersul privind ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport în privinţa contravenientului, cît și demersul privind aplicarea sechestrului și confiscarea mijlocului de transport de model „Opel” a/f 1996, cu n/î *****, au fost

remise în adresa Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, pentru examinare conform competenței.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 2 mai 2025 s-a recunoscut vinovat Borta Valeriu în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 233 alin. (1) al Codului contravenţional.

S-a stabilit contravenientului Borta Valeriu sancţiune contravenţională cu amendă în mărime de 350 (trei sute cincizeci) unităţi convenţionale ce constituie 17500,00 (șaptesprezece mii cinci sute, 00) lei şi, în calitate de sancţiune complementară privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de 6 (șase) luni.

Termenul începe să curgă de la momentul rămânerii hotărârii definitive și anume din momentul introducerii în sistemul automatizat informațional „Evidența contravențiilor, a persoanelor care le-au săvârșit și a rezultatelor examinării cauzelor contravenționale” a informației privind privarea lui Borta Valeriu de dreptul de a conduce vehicule.

În partea executării sancţiunii amenzii s-a informat contravenientul Borta Valeriu că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale. În acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească.

S-a informat Borta Valeriu că dacă nu va achita amenda în decursul a 30 de zile de la data stabilirii acesteia, se va proceda conform reglementărilor Codului de executare. În cazul în care achitarea amenzii nu este posibilă din cauza lipsei ori a insuficienței bunurilor sau din cauza eschivării cu rea-voință a contravenientului de la achitarea acesteia, instanța de judecată poate înlocui suma neachitată a amenzii, cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 6 luni la un an.

S-a respins demersul agentului constatator în partea privind confiscarea mijlocului de transport de model „OPEL”, cu n/î *****, ca neîntemeiat. Copia hotărârii s-a remis pentru informare și executare părților. Ridicarea permisului de conducere s-a pus pe seama INSP al IGP al MAI şi organului abilitat cu dreptul de a elibera asemenea permise de conducere.

Solicitările recurentului:

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, contravenientul Borta Valeriu, a declarat recurs, prin care a solicitat repunere în termenul de declararea a recursului, admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani 2 mai 2025, cu remiterea cauzei la rejudecare, sau cu emiterea unei noi decizii prin care demersul agentului constatator să fie respins și încetat procesul

contravențional în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, deoarece nu există faptul contravenției.

Ulterior, la data de 24 noiembrie 2025, contravenientul Borta Valeriu a înaintat un recurs suplimentar, prin care a solicitat:

- repunerea în termen a recursului, admiterea recursului, casarea hotărârii instanței de fond și remiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță, motivând că se impune administrarea unor probe suplimentare, inclusiv sub aspectul citării obligatorii a părților și al respectării dreptului la apărare, sau alternative;

- respingerea demersului agentului constatator privind tragerea sa la răspundere contravențională și încetarea procesului contravențional intentat în privința sa, pe motivul inexistenței faptei contravenționale.

În motivarea cererii de repunere în termenul de declarare a recursului, contravenientul a indicat că, termenul de declararea a recursului a fost omis din motiv că nu a cunoscut despre examinarea cauzei respective. Menționează că a aflat despre hotărârea contestată la data de 01.09.2025 (dovada anexată la f.d.43).

La fel, a invocat că, nu a fost citat în ședința de judecată a instanței de fond, prin ce i-a fost încălcat dreptul la apărare. De asemenea, a mai făcut referire la art. 13 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului și a libertăților fundamentale din 04.11.1950, care prevede că orice persoană ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci cînd încălcarea s-ar datora unor persoane care a acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale

În motivarea recursului Borta Valeriu a indicat că, hotărârea instanței de fond este una neîntemeiată și ilegală. Instanța de judecată fără a face o cercetare și o analiză amplă a probelor a componenței de infracțiune și a prevederilor legale, fără a fi legal înștiințat despre examinarea demersului, fără invitarea unui avocat din oficiu, a admis demersul și l-a recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art.233 alin. (l) al Codului contravențional, circumstanțe ce i-au încălcat efectiv dreptul la apărare.

Susține recurentul, că înainte de administrarea probei de aer expirat (eliminări ale organismului) și de prelevare a sângelui, agentul constatator nu i-a comunicat lui Borta Valeriu, drepturile sale procesuale, așa cum și calitatea sa procesuală, inclusiv nu i-a comunicat despre dreptul de a fi asistat de un apărător, iar ca urmare Borta Valeriu nu a avut posibilitate de a beneficia de asistență juridică calificată în procesul de administrare a probelor de aer expirat, de sânge, așa cum nu a avut nici posibilitatea să înțeleagă esența actelor pe care le-a realizat polițistul în privința sa.

Invocă recurentul că, necomunicarea drepturilor procesuale ale bănuitului în comiterea unei fapte penale sau contravenționale, reprezintă încălcare fundamentală a drepturilor acestuia, inclusiv și a dreptului la apărare, drept prevăzut și de articolul 6 al Convenției din 04.11.1950 pentru apărarea drepturilor

omului și a libertăților fundamentale. Iar, prin prisma articolului 251 din Codul de procedură penală, probele administrate cu încălcarea dreptului la apărare sunt nule, fapt care și solicită ca instanța să o dispună.

Relevă recurentul că, agentul constatator a încălcat regulile de testare alcoolscopică în privința lui, fapt pentru care solicită a declara nulă proba alcooltest (cu Drager), deoarece conform cerințelor imperative ale art.445 din Codul contravențional, neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a datelor și faptelor indicate la art.443 are ca efect nulitatea acestuia, dacă omisiunile influențează fondul cauzei.

Menționează că la pct. 16, capitolul VIII a ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr. 104 din 08.06.2015 cu privire la aprobarea procedurii de măsurare legală a concentrației de alcool în aerul expirat de persoanele testate cu analizatorul de tip ALOOTEST 6810, se atenționează că la stabilirea concentrației de alcool în aerul expirat de persoanele testate, cu utilizarea analizatorului, se va ține cont de eroarea tolerată a analizatorului care constituie +- 0,02 mg/1 și care se va trata în favoarea persoanei testate Exemplu: Concentrația de alcool în aerul expirat măsurată este de 0.15mg/l Eroarea tolerată a analizatorului este ± 0,02 mg/l; Rezultatul final al măsurării va fi egal cu 0,15 mg/l -0.02mg/l = 0,13 mg/l.

A opinat că raportând prevederile cadrului normativ relevant la circumstanțele cazului, rezultă că în cazul său, concentrația de alcool în aerul expirat de către acesta a fost măsurată cu analizatorul tip ALCOTEST 6810, fapt confirmat prin tichetul eliberat de aparatul Drager la data de 5.08.2024 și recipisa semnată de către Borta Valeriu. Potrivit aceluiași tichet „Drager” concentrația de alcool în aerul expirat a constituit 0,15 mg/1, însă luând în considerație pct. 16 capitolul VIII din procedura menționată, concentrația de alcool în aerul expirat de către Borta Valeriu la momentul măsurării se consideră cu 0,02 mg/1 mai mică decât 0,15 mg/1 și constituie 0,13 mg/1, care potrivit art. 3 a hotărârii de Guvern nr. 296 din 16.04.2009, constituie concentrația maximă admisibilă de alcool pentru conducătorii auto.

Consideră că acțiunile lui Borta Valeriu nu întrunesc elementele componenței contravenției prevăzute de art. 233 alin (1) Cod contravențional, care prevede atragerea la răspundere contravențională pentru conducerea vehiculului de către o persoană care se află sub influența alcoolului, ori în stare de ebrietate produsă de alcool ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege. Sau, legiuitorul a prevăzut expres atragerea la răspundere contravențională a persoanelor care conduc mijlocul de transport în stare de ebrietate ce depășește gradul maxim admisibil de lege adică cu o concentrație mai mare de 0,15mg/l,

Indică că prin pct. 21 din Legea nr. 136 din 06.06.2024 pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului penal și a Codului contravențional) a fost modificat articolul 233 Cod contravențional, care va avea următorul cuprins:

conducerea autovehiculului de către o persoană care are o concentrație de alcool în sânge ce depășește 0,3 g/l sau de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,15 mg/l, dacă fapta nu constituie infracțiune, astfel, legiuitorul a subliniat expres faptul că pentru a fi atras la răspundere contravențională conform prevederilor art. 233 alin.(l) Cod contravențional, conducătorul mijlocului de transport urmează să se afle în stare de ebrietate, iar în aerul expirat concentrația de vapori de alcool urmează să depășească gradul maxim admisibil de lege adică o concentrație mai mare de 0.15mg/L .

Subliniază că conform prevederilor art.3 alin.(3) din Cod contravențional, fapta care, printr-o lege nouă, numai este considerată contravenție, nu se sancționează, iar sancțiunea stabilită și neexecutată anterior intrării în vigoare a noii legi, nu se execută. Iar, prevederile art. 5 alin.(2) din Cod contravențional, prevăd faptul că interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii contravenționale sunt interzise.

Menționează faptul că, proba materială reprezentată prin tichetul Drager din 05.08.2024 a fost administrată contrar prevederilor legale prevăzute de ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr. 23 din 18.01.2019 (în vigoare din 01.02.2019).

Într-o altă ordine de idei, recurentul menționează că, cauza respectivă a fost examinată în lipsa sa, nu a fost citat nici la inspectorat și nici în instanța de judecată, în asemenea circumstanțe urmează ca cauza să fie remisă la rejudecare deoarece i-a fost încălcat dreptul la apărare.

Concluzionează că, instanța de judecată a emis o hotărâre care contravine circumstanțelor de fapt ale cauzei, fără a da o apreciere corectă a probelor, fapt care echivalează cu neexaminarea acestora în mod obiectiv și sub toate aspectele, mai ales că pretinsul contravenient nu a fost asistat în cadrul acestui proces de către un apărător care să-i explice ultimului drepturile procesuale pe care le are, și nici nu a participat la examinarea cauzei în instanța de fond.

Procedura de citare a părților.

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Colegiul Penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravențional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Aprecierea instanței de recurs.

Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanţă în raport cu argumentele recursului declarat, Colegiul Penal ajunge la concluzia de a repune în termenul de declararea a recursului, de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat de contravenientul Borta Valeriu împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 2 mai 2025, din următoarele considerente:

Cu referire la cererea de repunere în termen a recursului declarat, Colegiul Penal reține că în acord cu art. 468 alin. (1) și (2) din Codul contravențional, recursul împotriva hotărârii judecătorești contravenționale se declară în termen de 15 zile de la pronunțare, acesta urmând a fi depus la instanța de judecată a cărei hotărâre este atacată. Totodată, persoana deținută este în drept să depună recursul și prin intermediul administrației locului de deținere, care are obligația de a-l expedia imediat instanței competente.

Conform art. 469 alin. (1) din Codul contravențional, recursul declarat cu depășirea termenului legal, dar nu mai târziu de 15 zile de la începutul executării sancțiunii sau al perceperii despăgubirii materiale, se consideră depus în termen, dacă instanța constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate sau de neinformarea participantului la proces despre adoptarea hotărârii, în situația în care acesta nu a fost prezent nici la judecarea cauzei, nici la pronunțarea hotărârii.

Din materialele cauzei rezultă că hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, contestată cu recurs a fost pronunțată la data de 02.05.2025, în lipsa contravenientului. Recursul a fost depus prin intermediul oficiului poștal, la data de 15.09.2025 (conform ștampilei aplicate pe plic), fiind înregistrat la 16.09.2025.

Totodată, Colegiul constată că, potrivit materialelor dosarului contravențional, copia hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 02.05.2025, a fost recepționată de contravenient abia la data de 29.08.2025, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d. 43A).

Având în vedere circumstanțele de fapt constatate, precum și prevederile legale incidente, Colegiul Penal reține că întârzierea în declararea recursului a fost determinată de neinformarea contravenientului despre adoptarea hotărârii, motiv pentru care cererea de repunere în termen este întemeiată, urmând a fi admisă, cu repunerea recursului în termenul legal de declarare.

În continuare, cu referire la temeinicia cererii de recurs, Colegiul Penal reiterează că, conform prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. c) Codul contravenţional, după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul și menţine hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.

Verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate, în raport cu motivele invocate de recurent, Colegiul Penal constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept, întru casarea acesteia, astfel că, la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) Codul contravențional,

care indică că, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenţiei imputate; existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În fapt, la 5 august 2024, agentul constatator Bujor Oleg a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 410753, fiind reținut că, la data de 05.08.2024, ora 04:30, în or. Ialoveni, str. *****, conducătorul auto Borta Valeriu conducea autovehiculul în stare de ebrietate produsă de alcool, ce depășește gradul maxim stabilit de legislația în vigoare.

Astfel, agentul constatator a calificat acțiunile lui Borta Valeriu în baza art. 233 alin.(1) Cod contravențional.

În conformitate cu prevederile art.395 alin.(1) Cod contravențional, cauza contravențională intentată în privința lui Borta Valeriu, a fost remisă instanței de judecată spre examinarea, conform competenței.

Fiind învestită cu examinarea prezentei cauze, prima instanță, prin hotărârea din 02 mai 2025, l-a recunoscut pe Borta Valeriu vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin.(1) Cod contravenţional, stabilindu-i pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 350 (trei sute cinzeci) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 17 500 (șaptesprezece mii cinci sute) lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 6 (șase) luni, cu calcularea termenului din momentul rămânerii definitive a prezentei hotărâri. S-a explicat contravenientului că conform prevederilor art. 34 alin. (3) Cod contravențional, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale.

Examinând recursul declarat de către recurent în prezenta cauză, Colegiul Penal consideră că, argumentele acestuia nu constituie temei de casare a hotărârii primei instanțe, or, un dezacord formal al soluției adoptate de către instanța de judecată, nu poate constitui temei de casare acesteia.

Din actele cauzei, instanța de recurs constatată că, Borta Valeriu a recunoscut pe deplin vina, la etapa constatării faptei.

Totodată, la determinarea soluției sale privind vinovăția lui Borta Valeriu în comiterea faptei incriminate, instanța de fond a analizat următoarele probe care au fost administrate la materialele cauzei și care confirmă vinovăția contravenientului, după cum urmează:

- ***Tichetul Drager nr. 9020 din 05 august 2024***, potrivit căruia, la persoana supusă testării alcoolscopice, Borta Valeriu , a fost stabilită o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,15 mg/l (f.d. 4);

- ***Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06410753 din 05 august 2024***, prin care Borta Valeriu a fost învinuit în comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod contravențional (f.d.5);

- ***Procesul-verbal de efectuae a testării alcoolscopice cu mijlocul tehnic omologat și verificat metrologic din 05 august 2024***, potrivit căruia persoana supusă testării alcoolscopice este Borta Valeriu (f.d. 6);

-***Procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 05.08.2024***, potrivit căruia Borta Valeriu a fost înlăturat de la conducerea vehiculului dat fiind faptul aflării în stare de ebrietate;

- ***Îndreptare din 05.08.2024 pentru examen medical în vederea stabilirii stăriide ebrietate și a naturii ei***, potrivit căreia Borta Valeriu s-a refuzat de prelevarea probelor biologice, fiind de acord cu rezultatul alcooltestului (f.d. 8);

- ***Procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică/narcotică din 05.08.2024*** (f.d.9);

- ***Buletin de verificare metrologică*** potrivit căruia alcooltestul Drager cu care s-a efectuat testarea alcoolscopică a cet. Borta Valeriu este admis spre utilizare și valabil pînă la 20.12.2024 (f.d. 10);

- ***Certificatul din 27 septembrie 2024***, prin care se confirmă dreptul agentului constatator Bujor Oleg de a se folosi de aparatul Drager în procesul de testare alcoolscopică a persoanelor (f.d. 11).

În urma analizei efectuate a probatoriului care a fost administrat la materialele cauzei, instanța de recurs stabilește cu exactitate că probele confirmă vinovăția lui Borta Valeriu, ori potrivit tichetul Drager din 05 august 2024, a fost stabilită o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,15 mg/l.

Conform pct. pct. 3 și 4 lit. a) din Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009, se stabilesc, pentru conducătorii de vehicule, următoarele concentrații maxime admisibile de alcool: a) în sânge - 0,3 g/1; b) în aerul expirat - 0,15 mg/1. Se atestă ca stare de ebrietate alcoolică: a) cu grad minim - în caz de stabilire a concentrației de alcool de la 0,3 g/1 până la 0,5 g/1 în sânge sau de la 0,15 mg/1 până la 0,3 mg/1 în aerul expirat; b) cu grad avansat - în caz de depășire a concentrației de alcool de 0,5 g/1 în sânge sau de 0,3 mg/1 în aerul expirat.

Potrivit pct. 14 lit. a) din Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, conducătorului de vehicul îi este interzis: să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care

provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.

Prin urmare, raportând împrejurările de fapt stabilite la circumstanțele de drept descrise, Colegiul constată, că Borta Valeriu corect și întemeiat a fost identificat ca o persoană care la data de 05.08.2024, a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate, ori potrivit reglementărilor legislative, concentrația admisibilă maximă de alcool este de până la 0,15 mg/l, însă recurentul a înregistrat o concentrație de alcool de 0,15 mg/l.

Totodată, în speță, nu există probe care să ateste existența unor condiții care să excludă vinovăția recurentului, cum ar fi erori ale aparatului alcooltest sau condiții obiective care să afecteze corectitudinea măsurătorii. În absența unor astfel de probe, rezultatul testului efectuat constituie o dovadă concludentă a stării de ebrietate.

Pe lângă acestea, atitudinea recurentului, care nu a contestat în mod argumentat rezultatele testului și nu a prezentat probe suplimentare în apărarea sa, confirmă lipsa temeinică a unor motive de nevinovăție.

Respectiv, Colegiul Penal consideră justă și corectă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției Borta Valeriu în comiterea încălcării prevederilor art.233 alin.(1) Cod contravențional, sunt fondate.

De menționat că procesul-verbal de constatare a contravenției este un act administrativ cu caracter individual și se va bucura de prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal. După cum rezultă din analiza expusă, procesul verbal a fost întocmit cu respectarea tuturor dispozițiilor legale, astfel încât consemnările făcute de către agentul constatator în cuprinsul acestuia referitoare la situația de fapt beneficiază de prezumția veridicității.

Fapta reținută de către agentul constatator prin procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, întrunește elementele constitutive ale acestei contravenții. Recurentul nu a făcut dovada celor susținute prin recurs, în sensul că nu se face vinovat de fapta reținută în sarcina sa de agentul constatator.

Prin urmare, Colegiul consideră că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (Hotărârea CtEDO Garcia Ruiz versus Spania).

Referitor la argumentele recurentului privind eroare tolerată a analizatorului care constituie +- 0,02 mg/1 și care se va trata în favoarea persoanei testate, Colegiul Penal atestă că Borta Valeriu a recunoscut vinovăția, or potrivit recipisei cet. Borta Valeriu din 05 august 2024, ultimul este de acord cu rezultatele testării

alcoolscopice (f.d. 8), nu a contestat rezultatul testului alcooscopic și a refuzat efectuarea examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate la instituțiile abilitate în acest scop. Mai mul ca atît, procesul verbal cu privire la contravenție din 05.08.2024 a fost întocmit în prezenta lui Borta Valeriu, care a semnat și a fost de acord cu vinovăția incriminată (f.d. 5).

De asemenea, urmează a fi respinse ca nefondate inclusiv celelalte argumente ale recurentului, considerând astfel că acestea se contrazic cu probele prezentate și examinate în ședința instanței de fond și care au un scop de a evita răspunderea de către făptuitor, iar alte probe în confirmare celor declarate de către recurent, instanței de recurs nu a fost prezentate.

Aderent, instanța de recurs subliniază că, recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art.466 Cod contravențional pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată fără a fi invocate careva argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, or, conform art.470 alin.(3) Cod contravențional, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri fără a agrava situația contravenientului, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

Într-o altă ordine de idei, Colegiu reține neîntemeiate argumentele recursului precum că, examinarea cauzei a avut loc în lipsa contravenientului, prin acest mod încălcindu-i dreptul la apărare, deoarece la caz, recurentului i-a fost respectate toate drepturile sale inclusiv dreptul la un proces echitabil, dreptul de apărare, ori fiind citat, aceasta a avut posibilitatea de a-și prezenta probele apărării care infirmau vinovăția recurentului, de a da explicații sau de a face obiecții asupra probelor cercetate în cadrul ședinței de judecată, însă recurentul/contravenient a evitat prezentarea în cadrul ședinței, drept urmare instanța la emiterea soluției pe caz s-a axat pe probele care au fost administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată.

Mai mult decît atît, contravenientul a fost citat de către instanța de fond la adresa indicată în procesul-verbal cu privire la contravenție, prin urmare, Completul judiciar menționează că, instanța și-a executat obligația legală de a cita contravenientul la adresa acestuia, însă plicul poștal a fost restiuit instanței cu mențiunea factorului postal „necunoscut”.

În acest sens, Colegiu reiterează că, deși dreptul la apărare este un drept fundamental garantat de art. 6 par. 3 lit. c) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, acesta nu este un drept absolut, ci un drept relativ, supus anumitor condiționări procedurale rezonabile, atât timp cât nu este afectată esența sa. În acest sens, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a statuat în mod constant că dreptul la apărare nu poate fi interpretat în mod abuziv sau folosit

pentru tergiversarea procedurilor, iar persoana vizată are datoria de diligență în exercitarea acestui drept (a se vedea, spre exemplu, cauza Kamasinski c. Austriei, hotărârea din 19 decembrie 1989).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul Penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține hotărârea contestată fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin.(1) pct.1) lit. c) Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se admite cererea înaintată de Borta Valeriu privind repunerea în termen de declarare a cererii de recurs.

Se respinge ca nefondat recursul declarat de contravenientul Borta Valeriu, și se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 02 mai 2025, adoptată în cauza contravențională intentată în privința lui Borta Valeriu învinuit în comiterea contravenției prevăzută de art. 233 alin. (1) din Codul contravenţional.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător ***Bulhac Ion***

Judecător ***Pîslariuc Vitalie***

Judecător ***Mămăligă Natalia***